AREG VILLY SARGSYAN

Pianist, Docent Yerevan State Komitas Conservatory after Komitas

E-mail: kochar00@list.ru

Doi. 10.58580/18290019-2023.1.64-86

«Երաժշտական Հայաստան» ամսագրի խմբագրական խորհրդի երաշխավորությամբ՝ Ծովինար Հրայրի Մովսիսյանի՝ 2.5.2023 թ., Գրախոսներ՝ 22.4.2023 թ. և 25.4.2023 թ., ընդունվել է տպագրության՝ 10.5.2021 թ., ներկայացրել է հեղինակը՝ 20.4.2021 թ.

KOMITAS PIANO LEGACY

(General Description of Artistic Principles and Editorial Work)

Abstract

The article explores the most fascinating realm of the great Armenian composer Komitas' piano work, which, though limited in quantity, is distinguished by an unusual spirit of originality and innovation. To explain this quality, the author, first of all, convincingly unveils the essence of Komitas's creative method. It is on the basis of a clear presentation of the artistic method that the article examines the content of the 6th volume of the Complete Works, encompassing all of the composer's piano compositions. It also highlights the compositional features of his dances and various pieces from his student years, emphasizing the significance of his dances in the context of world musical art. It is also noteworthy that Areg Sargsyan, along with an interesting analysis of the music of this volume, presents the reader with research, compilation and editorial work, giving it due recognition. The article emphasizes the progressive and innovative nature of Komitas's piano compositions and methodically guides performers in studying them.

<u>Key Words:</u> Komitas' method, historical background of activity, folklore, editorial work, piano legacy, 6th volume of the Complete Works.

Ամփոփում

Երեւանի Կոմիտասի անվան պետական կոնսերվատորիայի դաշնամուրային ֆակուլտետի դոցենտ **Արեգ** Վիլլիի Սարգսյան - «Կոմիտասի դաշնամուրային ժառանգությունը»:

Հոդվածն ուսումնասիրում է հայ մեծ կոմպոզիտորի ստեղծագործության ամենահետաքրքիր ոլորտը։ Կոմիտասի դաշնամուրային ստեղծագործությունը, թեն բազմաթիվ չէ, բայց առանձնանում է ինքնատիպության և նորարարության անսովոր ոգով։ Այս հատկությունը բացատրելու համար հեղինակը նախ և առաջ համոզիչ կերպով բացահայտում է Կոմիտասի ստեղծագործական մեթոդաբանության էությունը։ Հենց գեղարվեստական մեթոդի հստակ ներկայացման հիման վրա հոդվածի հեղինակն ուսումնասիրում է Ընտիր երկերի 6-րդ հատորի բովանդակությունը, որն ընդգրկում է կոմպոզիտորի դաշնամուրային բոլոր ստեղծագործությունները։ Հոդվածագիրը բացահայտում է նաև ուսման տարիների գրված պարերի և մի շարք պիեսների կոմպոզիցիոն առանձնահատկություններն՝ ընդգծելով դրանց (պարերի) նշանակությունը համաշխարհային երաժշտական արվեստում։ Հատկանշական է նաև, որ Ա. Սարգսյանը, այս հատորի երաժշտության հետաքրքիր վերլուծության հետ մեկտեղ, ընթերցողին է ներկայացնում հետազոտական, նաև որպես կազմողի և խմբագրի աշխատանքով հարգանքով մատենալով դրանց։ Ընդգծելով Կոմիտասի դաշնամուրային ստեղծագործության առաջադեմ և նորարաը լինելը՝ մեթոդաբար ուղղորդում է կատարողին ուսումնասիրել այն։

<u>Բանալի բառեր</u> Կոմիտասյան մեթոդ, ստեղծագործության պատմական նախադրյալ, բանահյուսություն, խմբագրական աշխատանք, դաշնամուրային ժառանգություն, Ընտիր երկերի 6-րդ հատոր։ <u>Абстракт</u>

Доцент фортепианного факультета Ереванской государственной консерватории им. Комитаса **Aper Вилли-** евич Саркисян. - "Фортепианное наследие Комитаса".

В статье исследуется интереснейшая область творчества великого армянского композитора. Фортепианное творчество Комитаса, будучи не многочисленным, отмечено необычным духом оригинальности и новаторства. Для объяснения этого качества автор, прежде всего, убедительно раскрывает суть творческого метода Комитаса. Именно на основе ясного представления художественного метода, автор статьи исследует содержание 6-го тома Полного собрания сочинений, включающего все фортепианное творчество композитора. Автор статьи раскрывает также композиционные особенности танцев и ряда пьес учебных лет, подчеркивая их (танцев) значимость в мировом музыкальном искусстве. Примечательно также, что Арег Саркисян, наряду с интересным анализом музыки этого тома, представляет читателю исследовательскую, составительскую и редакторскую работу, воздавая ей должное. Подчеркивая прогрессивный и новаторский характер фортепианного творчества Комитаса, автор статьи методически направляет исполнителя к его изучению.

<u>Ключевые слова:</u> метод Комитаса, исторические предпосылки творчества, фольклор, редакторская работа, фортепианное наследие, 6-й том Полного собрания сочинений.

<u>Կատարողական արվեստ</u>

The outstanding art of Komitas is a unique artistic phenomenon in the history of Armenian and international culture (1, p. 21).

First and foremost, Komitas' music is unparalleled in terms of its original content and the system of creative methods and means of expression used by the composer. This distinctiveness, however, is also related to the general objective genesis of art, i.e., the social and historical reality reflected in the composer's work. The exceptional particularity of Armenian life of that period and Komitas' inimitable artistic personality, once they meet in music, give it distinctiveness and grandeur.

The music of Komitas has an exceptional power, and perhaps one specific aspect plays a significant role here: this is the reflection of a certain motive of life that is profoundly intimate to us. Therefore, when delving into the Komitas' artistic methods, one should determine what exactly it speaks about and only then identify the ways it communicates about it. (2, p. 145).

"Komitas' creative endeavors occurred at a moment in Armenian history when the country was living through a terrible, conflicting, and critical period. The Armenian village became impoverished due to the advancement of the bourgeois way of life. This was a near-catastrophic situation for the people. As a result, in the minds of the intelligentsia, protection of the peasantry was a work of utmost significance." (A. A. Adamyan)

Komitas' artistic method is remarkable since its foundation is folk (peasant) music, which is the all-pervading substance of his creativity. (3, p. 19). Importantly, the way folklore is used in his art becomes a primary compositional method.

The very fact of the universality of this artistic concept emphasizes its distinctiveness. However, this scenario does not exhaust Komitas' creative thinking. It is determined by Komitas' concept of folklore and its role in his work. (3, p. 17). The genuine uniqueness of Komitas' style is shown in the particular approach to folklore, and therein lies the incomparable, magnificent, and hypnotic power of Komitas' music.

Let's explore this in more detail.

"The folklore material in Komitas' music is transformed into new content that differs from the original by a larger and deeper semantics, thus bringing it to the highest quality." (A. A. Adamyan)

It is noteworthy that, along with developing the aforementioned novelty, Komitas is able to retain the original, indigenous, primordial characteristics of folk music as some sort of prototype. This particular quality of Komitas' work is unique in the realm of art music composition based on traditional material. (4, p. 27).

Here is the Sixth Volume of Komitas Collected Works, published by the Institute of Arts of the Academy of Sciences of the Armenian SSR (Yerevan, Sovetakan Grogh, 1982). This volume, which contains Komitas' piano works, was compiled and edited by Professor R. A. Atavan. Honored Art Worker and Candidate of Arts.

Komitas' piano works make up a modest yet significant portion of his music. Their indisputable unique character is defined by one basic feature: the masterful use of piano techniques to express folk music imagery through instrumental means of expression.

The major part of the volume is seven piano dances in two author's editions (early and intermediate versions). It is well known that folk dance melodies served as the prototype for these pieces. We also know that before Komitas' Dances, there was an earlier attempt in Armenian professional music made by N. Tigranyan, who arrangeed traditional dance music for piano. However, as the editor correctly points out, it was Komitas who brought this particular genre to the next level.

Through his innovative rearrangement of traditional dance melodies and folk songs, Komitas created pieces that represented their local national character with sophistication and refinement on par with European traditions.

The editor provides an analysis of the figurative content of the Dances as well as an introduction to the history of the composition. We also learn about Komitas's views on traditional dance: "National dance is an expression of the distinctive features of the nation, particularly its manners and level of civilization." Komitas had such a strong interest in traditional dance that he studied it consistently, eventually mastering its choreography.

Komitas, as it turned out, was particularly fond of circle dances accompanied by singing, which he thought to be the most typical of Armenian dances. However, he was equally interested in group and solo dances with musical accompaniment. He believed that dance melodies and songs deserved an independent artistic existence.

The volume contains a description and commentary on previous editions. A summary of the first edition of Dances (Paris, 1925) is presented, highlighting both the strengths and flows of the latter as well as information on reprints. Two works were omitted from the previous editions: Msho Shoror, an expanded choreographic "painting", and *Manushaki*.

This volume is the first complete edition of the *Dances* and all other piano works by Komitas. It is to the editor's credit that he has reconstructed the whole composition of the second edition of *Msho Shoror* from scattered manuscript parts - a brilliant and original piece that, along with its first edition, was thought to be irretrievably lost.

According to the editor, Komitas' elaboration of its variants resulted not only in a more convincing presentation but also in a shift in style and the development of the inherent Komitasian features. The editor emphasizes the increasing individualization of rhythmic patterns, the new discoveries in the means of expression, and the expansion of the spectrum of polyphonic techniques.

Robert Atayan also presents an impressive overview of the composer's version and the performance of the Dance. Komitas, by the way, was also a performer of the piece. Any performer of the Dances will greatly benefit from Komitas' references to the place of origin and circulation

<u>Կատարողական արվեստ</u>

of each dance, as well as to the manner of traditional instrumental performance. This contributes to the creation of an accurate and emotive representation that conveys an "authentic portrayal of Armenian people's lives."

Each dance has a double title: the first part defines the region of its origin, and the second part specifies the location of circulation of the tune when it was recorded and might have received new features.

The figurative meaning and significance of each piece are highlighted in order to recreate its authentic essence. The attention to detail is particularly noteworthy. While the editor associates this with the impressionistic style of composition, Komitas' intention, however, was to bring the performer closer to the peculiarities of traditional music performance. To accomplish this, he employs elaborate marking that closely resembles the "talking" approach of traditional musicians.

The editor's observations on accent types in the piece are also quite informative. The rich markings used by Komitas, as it turns out, are essential to musical phrasing, as they highlight the phrasing nuances while structuring the musical material as a whole. A detailed explanation is given of the pedalization, which is intended to perform both harmonic and timbral tasks in Komitas' compositions.

In this volume of piano compositions, the Dances are followed by *Seven Songs*, a set of piano miniatures not meant for public performance; they are piano arrangements of traditional song tunes. These melodies are appealing because of their national purity and simplicity, as well as their harmonious form and clear traditional intonation.

They are followed by *Pieces for Children* - the name of this part explains its purpose. At the time, Constantinople was known as an important center of Armenian culture in many domains. However, despite the dynamic cultural life of the city, Komitas was aware of the lack of the most vital musical characteristic: a genuine, pure national style. As a result, upon arriving in Constantinople, he intended to open an Armenian music school. He began teaching without waiting for the school to open, teaching both music theory and piano.

He composed his *Pieces for Children* to incorporate traditional musical elements into the educational process. Sixteen pieces remain from the whole collection. Among them, the three canons in three voices are particularly intriguing; their instructional objective is to introduce children to polyphonic thinking. These pieces, in fact, make up a small polyphonic suite, so the editor has given them this title in the absence of the one by the composer.

Here also, Robert Atayan draws on historical analogies. He points out that, in terms of the genre, a similar piece was composed almost concurrently by Bela Bart6k, a Hungarian classical composer. The first twelve pieces in Komitas' *Pieces for Children* are arrangements of folk songs, which resemble the pieces in Bart6k's *For Children* series, while the purpose of the canons is similar to that of the famous Microcosmos collection. The editor hopes that these compositions, written in a pristine folk style, would

be an attractive addition to the repertoires of aspiring pianists.

The volume concludes with three samples of Komitas's student works: *Larghetto* and *Allegretto*, which the editor conventionally called *Songs Without Words*, and Funeral March. Komitas employed folk music in all three pieces, but this time he has chosen urban folk melodies. This material is of great interest in terms of studying the composer's creative path.

The volume is completed by extensive commentary on the history of Komitas's piano works as well as research notes, which, together with extensive source studies, refer to the clarification of the musical and stylistic features of the works. The commentaries reveal some fascinating information regarding the first performers of *Msho Shoroi* and *Dances*.

Together, the preface and commentary to Volume VI form a solid and valuable work on Komitas's piano compositions, introducing them to performers and thus contributing to a better understanding of the fine nuances of the composer's style.

BIBLIOGRAPHY

- 1. Gasparyan S. G, Komitas, Yerevan, 1947.
- 2. //Komitasakan, Yerevn, 1981.
- 3. Shaverdyan A. L, Komitas, Moscow, 1989.
- 4. Geodakyan, G Sh., Komitas, Yerevan, 1969. Чинишируши U. Ч., Чифиши, Եриши, 1947 р.: //Чифишишиши, Եриши, 1981 р.: Шавердян А.И., Комитас., М., 1989. Геодакян Г.Ш., .Комитас., Ер., 1969.

REFERENCES

- 1. Gasparyan S. G, Komitas, Yerevan, 1947 th.
- 2. //Komitasakan, Yerevn, 1981 th.
- 3. Shaverdyan A. L, Komitas, Moscow, 1989.
- 4. Geodakyan, G Sh., Komitas, Yerevan, 1969.

Կատարողական արվեստ

About the author: AREG VILLI SARGSYAN (born in 1976, Yerevan). In 1994 he graduated from the Piano Department of the Tchaikovsky ten-year-old music school (class of V. V. Sargsyan). In 1999 he graduated from YSC, in 2001 he got a postgraduate degree in YSC (class Prof. V. V. Sargsyan). From 2001 to 2003 he served in the RA Army. Since 2004 he has been a pedagogue at YSC, and an Associate Professor since 2011. In the same year he held a master class in Beirut, Lebanon. Areg Sargsyan is a winner of many national and international competitions and a participant in festivals such as the competition of pianists after S. Elmas, 1996 (Belgian Foundation). He won the 1st Prize at the International Piano Competition in Yekaterinburg - "Russian Season" (2008). In 2009 he participated in the American Protege International Russian Festival in New York (USA), also in the German festival "The Long Piano Night" (license CD, 2009) in Tbilisi. Since 1992 he has regularly performed both with solo programs and with different orchestras of Armenia and with the Armenian Philharmonic Orchestra. He has a CD and several recordings at National Radio. He had solo concerts in Armenia, Russia, Lebanon, Georgia, Italy and the United States. He is author of a number of scientific and methodological publications, the compiler of Sergey Markosyan's collection "Four Cycles of Piano Plays". Many of his students have won international competitions.

Հեղինակի մասին. ԱՐԵԳ ՎԻԼԼԻ ՍԱՐԳՍՅԱՆ (ծ. 30.11.1976 թ., p. Երեան)։ Ավարտել է՝ 1994-ին Պ. Չայկովսկու անվ. ՄԱՆԴ դաշնամուրային բաժինը (պրոֆ. Վ. Վ. Սարգսյան), 1999-ին ԵՊԿ պրոֆ. Վ. Վ. Սարգսյան դասարանը և ասպիրանտուրան (2001 թ.)։ Ծառայել է ՀՀ բանակում 2001-2003 թթ.։ Դասավանդում է 2004-ից ԵՊԿ դասախոս, 2011-ից՝ դոցենտ։ Նույն թվականին վարպետության դասեր է անցկացրել Բեյրութի Բարսեդ Կանաչեանի անվան երաժշտական բոլեջում և Լ. Շանթ երաժշտական բոլեջներում (Լիբանան)։ Բազմաթիվ հանրապետական, միջազգային մրցույթների և փառատոների մասնակից է՝ Դաշնակահարների Մ. Էլմասի անվ. ազգային մրցույթի 1996 թ. (Բելգիական հիմնադրամ) 1-ին մրցանակակիր, Եկատերինբուրգում դաշնակահարներ)) միջազգային մրցույթում «Ռուսական համերգաշար»-ի մրցանակակիր (2008 թ.), Նյու Յորքում (ԱՄՆ) "American Protege International Russian Festival" փառատոնին (2009թ.), Թբիլիսիում՝ գերմանական «The Long Piano Night» փառատոնին, որի շրջանակներում ունի լիցենգավորված ձայնասկավարավ։ 1992-ից ծավայում է համերգային գործունեություն՝ մենահամերգներով՝ Հայաստանում, Ռուսաստանում, Լիբանանում, Վրաստանում, Իտալիայում և ԱՄՆ-ում։ Տարբեր նվագախմբերի հետ կատարել է՝ Վ. Ա. Մոցարտի, Ֆ. Լիստի, Ս. Պրոկոֆեի, Ս. Ռախմանինովի (3-րդ Կոնցերտը) դաշնամուրի և նվագախմբի Կոնցերտները։ Ունի ձայնագրություններ ՀՀ ազգային ռաղիոյի ֆոնդում և CD-ներ։ Հեղինակ է՝ մի քանի ուսումնամեթողական հոդվածների, նաև Սերգեյ Մարկոսյանի «Դաշնամուրային չորս պիես» նոտային ժողովածուի կազմողն է։

Об авторе: АРЕГ ВИЛЛИЕВИЧ САРКИСЯН (род. 30.11.1976 г., Ереван). Окончил: фортепианное отделение музыкальной школы-десятилетки им. Чайковского, класс проф. В. В. Саркисяна (1994); Ереванскую государственную консерваторию им. Комитаса (1999), аспирантуру ЕГК, класс проф. В. В. Саркисяна (2001). Служил в Армии РА (2001-2003). преподаватель Ереванской государственной консерватории имени Комитаса (с 2004), доцент ЕГК (с 2011). В том же году дал мастер-класс в Бейруте (Ливан). Арег Саркисян является лауреатом многих национальных и международных конкурсов и участником фестивалей: конкурс пианистов им. С. Эльмаса, 1996 (Бельгийский фонд), 1-ая премия; Международный конкурс пианистов в Екатеринбурге - Русский Сезон"- лауреат (2008); в 2009 году участвовал в Нью-Йорке (США) в фестивале "American Protege International Russian Festival; в Тбилиси на немецком фестивале "The Long Piano Night" (лицензионный диск, 2009). С 1992 года регулярно выступает как с сольными программами, так и с разными оркестрами Армении и с оркестром Армфилармонии. Имеет СD и записи в фонде Национальном радио. Имел сольные концерты в Армении, России, Ливане, Грузии, Италии и США. Является автором ряда научно-методических публикаций, составитель сборника Сергея Маркосяна Четыре цикла фортепианных пьес". Имеет студентов - лауреатов международных конкурсов.